

[Kyed.]

læser „Folketidende“ for 17. Marts 1930, findes der et Referat fra et Møde derovre, hvor der var en Forhandling. Derefter staaer der, at

„i en efterfølgende Forhandling gav Forsamlingen enstemmigt Udtryk for, at en Ordning som den foreslaaede ikke paa nogen Maade ønskedes“.

Det var for Resten Venstremænd, der var til Stede ved det Møde, da det var et Venstremøde, der blev afholdt. Der er mangt og meget, der kan læses i Bladene for Lolland-Falster vedrørende dette Spørgsmaal, som ogsaa kan have Interesse for den højtærede Minister.

Angaaende Dyrkerne til Vestsjællands Sukkerfabrik gav den højtærede Minister ikke nogen Oplysning. Nu maa jeg jo indrømme, at det var lidt rigeligt af Spørgsmaal, jeg stillede, det skal ikke være nogen Bebrejdelse, om dette er gaaet den højtærede Ministers Øre forbi; men vi fik ikke nogen Oplysning om, hvorledes Dyrkernes Repræsentanter der saa paa Sagen, og hvilket Standpunkt de har taget. Efter de Oplysninger, der foreligger for mig, har de ikke ønsket Tilskud. Man har ikke haft Lejlighed til at drøfte Sagen, og man er ikke gaaet ind for et saadant Forslag som det, der her foreligger.

Den højtærede Minister var stærkt inde paa en rosende Omtale af Sukkerfabrikkerens Fortjeneste. Jeg tænker ikke paa den økonomiske, den pengelige Fortjeneste, men den anden Fortjeneste, som der altid kan være Tale om, og som den højtærede Minister roste Fabrikkerne for at have indlagt sig under Krigen. Nu er dertil at bemærke, at var Sukkerfabrikkerne under Krigen med til at forsyne Landet med Sukker, saa var der andre, der var med til at forsyne Landet med Korn og med Mælk, hver især var vi allesammen med til at yde vort Land den Støtte, som det selvfølgelig var vor Pligt at yde det. Men at Sukkerfabrikkerne der har gjort sig mere fortjent end andre Virksomheder, kan jeg ikke erkende, og derfor kan jeg ikke erkende, at der kan være Tale om at give dem nogen som helst Præferencetilling af den Grund, for jeg forudsætter da, at det slet ikke ligger indenfor Tankegangen, at man skulde tænke paa at forsyne sig med den næste Krig for Øje. Og hvis jeg paralleliserer denne rosende Omtale af Sukkerfabrikkerne med den Omtale af Spritfabrikkerne, som vi hørte nys fra den højtærede Finansminister, saa er der jo ikke nogen rigtig Harmoni i Omtalen

af disse to Trustdannelser, som de jo begge i Realiteten er.

Den højtærede Minister talte om, at paa Sukkerroeeagnene kan man ikke let gaa over til Fedevareproduktionen. Ja, dertil er dog at bemærke, at man i de paagældende Egne ligesom i de øvrige Egne af Landet har forskellige Kiler at slaa paa; man driver baade Kvægavl og Svineavl, Forskellen er kun, at man ikke dyrker Foderroer i samme Grad som i andre Egne, men i Stedet for Foderroer benytter man det Sukkerroeffald, man faar hjem fra Fabrikkerne. Men hvis man nu vil videreføre denne Tankegang, at man skulde være nødt til at give Statstilskud til disse Egne, fordi Landmændene der ikke let kan gaa over til en anden Driftsform, ja, saa kan vi tage over til Jyllands Vestkyst og til Sønderjyllands Marskegne, der kan man endnu meget vanskeligere lægge Driften om, end man kan det paa Sukkerroeeagnene, og der er dog ingen, der vil paastaa, at de Folk, der bor paa Jyllands Vestkyst, og de Folk, der bor i Sønderjyllands Marskegne, hvor Driften hovedsagelig gaar ud paa Kvægfredning, ikke har taget de mægtige Nedgange i Priserne paa Kvæg, og der er ingen, der vil nægte, at Priserne paa Kvæg og paa Kød er nede under Priserne før 1914 og er tabgivende Priser.

Den højtærede Minister var derefter inde paa en Omtale af Forholdene i Sverige. Han nævnte bl. a., at man derovre drøftede et Tilskud til Sukkerroedyrkerne. Ja, det er man gaaet til at drøfte, og det har givet Anledning til en tilsvarende Diskussion som den, der føres herhjemme. Derovre er en saa bekendt Mand som Nationaløkonomen Professor Cassel gaaet ind for, ikke Tilskud til Sukkerproduktionen, ikke Tilskudspolitik, men for det modsatte, for den Opfattelse, som Venstre her gør gældende, og jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse citere en ganske kort Udtalelse af Professor Cassel.

Formanden: Det ærede Medlem kan oplæse dette Citat, men jeg vil dog henstille, om man ikke kunde indskrænke Debatten noget. Det er nu paa tredie Dag, vi diskuterer dette enkelte Punkt paa Finansloven, og jeg vil anse det for ønskeligt, at vi snart tilendebringer denne Diskussion.

Kyed: Jeg skal rette mig efter Formandens Henstilling, men det er væsentligt vanskeligere for mig, som har tre Partier og